

MANON SIKKEL
ANNEMARIE DRAGT
FLEUR VAN DER SLUIS
ANNE-MARGREET MATSUURA
MAARTJE FLEUR

Het
Vrolijke
KLUITmAn
Verhalen
BOEK

JETTE SCHRÖDER
CHRISTINE LINNEWEEVER
ANNETTE VAN 'T HULL
MONIQUE BERNDES
CHINOUK THIJSSSEN

HET ZWEMPARADIJS	7
<hr/> <i>Jette Schröder</i> <hr/>	
TESS EN HET VERBODEN VERHAAL	21
<hr/> <i>Anne-Margreet Matsuura</i> <hr/>	
DUNA'S WENSEN	41
<hr/> <i>Christine Linneweever</i> <hr/>	
DE BRIEF	61
<hr/> <i>Maartje Fleur</i> <hr/>	
FLAMINGO-LOVER	75
<hr/> <i>Annette van 't Hull</i> <hr/>	
DEXTER	91
<hr/> <i>Manon Sikkel</i> <hr/>	
KEES	107
<hr/> <i>Annemarie Dragt</i> <hr/>	
SPION IN OPLEIDING	129
<hr/> <i>Chinouk Thijssen</i> <hr/>	
DE LEUKSTE VAKANTIE OOI	151
<hr/> <i>Monique Berndes</i> <hr/>	
THE SHOW MUST GO ON	169
<hr/> <i>Fleur van der Sluis</i> <hr/>	

INHOUDSOPGAVE

HET ZWEMPARADIJS

Jette Schröder

‘Dus hier is het?’ Floor kijkt nieuwsgierig naar buiten.

‘Yes!’ Layla stuitert op en neer op de achterbank van de auto. ‘Eindelijk!’

De vader van Layla parkeert de auto voor een klein gebouwtje. RECEPTIE staat erop.

‘Blijven jullie maar zitten,’ zegt Layla’s moeder. ‘Dan haal ik de sleutels van ons huisje even op.’

Layla tuurt naar het grote bord naast de receptie. Er staan allemaal pijlen op. ‘Er is een supermarkt,’ leest ze voor. ‘En een tienerhok. Wat zou dat zijn? En het zwembad is die kant op.’

‘Ik ben zo benieuwd naar ons vakantiehuisje,’ zegt Floor. Opgewonden kijkt ze om zich heen. Ze was dolblij geweest toen Layla en haar ouders vroegen of ze met hen mee op vakantie wilde. Acht hele dagen samen met haar beste vriendin naar vakantiepark De Zonnewijzer! Lekker lachen en kletsen... Zwemmen in het tropisch zwembad... Layla’s vader had gezegd dat er zelfs een disco was op het park. Ze heeft er speciaal een nieuw glittertopje voor gekocht.

Haar ouders vonden het gelukkig meteen prima dat ze meeding. Het kwam juist best goed uit. Ze zouden toch niet op vakantie gaan vanwege de verbouwing van de keuken. En als Floor met Layla mee-

ging, konden ze Floors kamer mooi gebruiken als tijdelijke opslagruimte voor de spullen uit de keuken.

‘Misschien kunnen we straks al gaan zwemmen,’ zegt Layla. ‘Het is stikheet.’

‘Ik vind het best, hoor,’ zegt haar vader.

Layla’s moeder loopt weer terug naar de auto. In haar hand heeft ze twee zilveren sleutels.

‘Ik heb een extra sleutel gevraagd,’ zegt ze als ze instapt. ‘Als pap en ik dan gaan wandelen, kunnen jullie je eigen gang gaan.’

Nog geen drie minuten later stopt de auto voor een klein huisje met houten luiken voor de ramen.

‘Is dit het?’ vraagt Layla verwonderd. ‘Wat klein.’

Ook Layla’s ouders kijken een beetje verbaasd naar het vakantie-huisje.

‘Op de foto leek het huisje groter,’ zegt Layla’s moeder aarzelend.

‘Ach, wat maakt het uit,’ zegt Floor opgewekt. ‘Zo veel zullen we niet binnen zijn, toch? Het is supermooi weer!’

Layla’s moeder doet de deur open, en een voor een stappen ze naar binnen.

Floor en Layla lopen door naar de woonkamer. Het is er klein en een beetje donker. Op de vloer liggen ouderwetse bruine tegels en de muren zijn wit en kaal. Voor de ramen hangen gele gordijnen. Op de versleten grijze bank liggen twee gele kussentjes.

‘Het is niet echt heel luxe...’ Layla’s moeder klinkt teleurgesteld. ‘De advertentie was misschien al te mooi om waar te zijn... Het was echt een koopje.’

Layla's vader zet een paar tassen op de grond. 'Maar kijk eens naar de tuin. Die is lekker groot!'

Floor kijkt door het raam. Achter het huis is een ruim terras en een groot grasveld. Er staat een tuinset met vier stoelen, en ook twee ligbedden.

'De parasol en de kussens staan als het goed is in het schuurtje,' zegt Layla's vader. Hij loopt naar de achterdeur. 'Ik ga wel even kijken.'

'Mogen wij dan boven gaan kijken?' vraagt Layla.

'Ja hoor,' zegt haar moeder. 'Kiezen jullie maar een slaapkamer uit. Nemen jullie meteen jullie tassen mee?'

Floor en Layla rennen naar boven over de donkere, houten trap-treden. Eerst bekijken ze de slaapkamer aan de linkerkant van de trap, en daarna de slaapkamer aan de rechterkant.

'Ze zijn even groot,' zegt Layla. 'Of, eh... even klein eigenlijk.'

Floor zet haar weekendtas op een van de bedden en kijkt om zich heen. De slaapkamer is inderdaad niet groot. De twee nog onopgemaakte bedden staan pal naast elkaar, en er is maar aan één kant ruimte voor een nachtkastje.

Aan de witte muur hangt een kapstok met haakjes en een grote spiegel met een plankje ervoor. Het dak is schuin, waardoor je haast je hoofd stoot als je in bed wilt stappen.

'We maken het hier gewoon gezellig.' Floor ritst haar weekendtas open. 'Kijk eens wat ik op het laatste moment nog in mijn tas heb gepropt?' Ze trekt een lange slinger lampionnetjes uit haar tas. 'Gisteren bij Ikea gekocht met mijn moeder. Er zitten batterijen in.'

Layla kijkt naar het lage plafond. 'Misschien kunnen we hem aan de balk hangen.'

Even later ziet de kamer er al veel gezelliger uit. De slinger met

lampionnetjes is kunstig met haarelastiekjes aan de balk vastge-
maakt. Op de muur heeft Layla een paar posters uit de *Tina* geplakt.
Aan de kapstok hangen hun vrolijke zomerjurkjes, en op het plankje
staan flesjes nagellak in allerlei felle kleuren. Op het nachtkastje ligt
een stapel leuke boeken die ze hebben meegenomen, en onder de
vensterbank staan hun slippers en sandalen netjes naast elkaar.

‘Het ziet er in elk geval niet meer zo kaal uit,’ zegt Layla tevreden.

Haar vader stapt de slaapkamer in. ‘Jullie hebben het gezellig ge-
maakt,’ zegt hij bewonderend. ‘Wij gaan beneden even alle spullen
uitpakken en daarna boodschappen doen. Als jullie willen, mogen
jullie zo wel vast gaan zwemmen. Het zwembad kan niet moeilijk te
vinden zijn. Er staan overal bordjes.’

Layla en Floor lopen door het vakantiepark. De zon brandt op hun
gezicht. De tuinen zijn dor en droog door de hitte.

‘Daar moet het zijn,’ wijst Layla. In de verte zien ze een wit gebouw
met een grote dolfijn erop.

‘Eindelijk.’ Floor veegt met haar hand over haar voorhoofd. ‘Vol-
gens mij is het wel dertig graden. Is er eigenlijk alleen een binnen-
bad? Of ook een buitenbad?’

‘Allebei,’ zegt Layla opgewekt. ‘En ik zag op de website ook dat er
een waterglijbaan is.’

Floor en Layla huppelen haast naar het zwembadgebouw. Maar
als ze bij de ingang komen, blijven ze geschrokken staan.

Een man in een blauwe overall hangt net een bordje aan de deur.
WEGENS STORING GESLOTEN, staat erop.

‘Wát?!’ roept Floor uit. ‘Wat voor storing is er dan?’

‘Mot je bij de receptie zijn,’ mompelt de man in de overall, en dan gaat hij weer naar binnen. De deur valt met een doffe klap achter hem dicht.

Teleurgesteld laat Layla haar tas op de grond vallen.

‘Is het zwembad dicht?’ horen Layla en Floor achter zich.

Een meisje met sprieterig blond haar en een jongen met een enorme bos krullen kijken al even teleurgesteld naar het bordje aan de deur.

‘Een monteur hing het bordje net op,’ zegt Floor. ‘Hopelijk is het snel opgelost!’

‘Dat hoop ik ook,’ zegt het meisje. Ze zet haar grote strandtas op de grond. ‘Zijn jullie er al eens geweest?’

Layla schudt haar hoofd. ‘We zijn pas net aangekomen.’

‘Wij ook,’ zegt het meisje. ‘Ik ben Nikki, en deze haarbal is mijn broer Jesper.’

‘Haarbal?’ herhaalt Jesper verontwaardigd. ‘Wat ben jij dan wel niet, met die dorre bos hooi op je hoofd?’

Floor proest het haast uit.

Jesper knipoogt naar haar, en ze krijgt het spontaan een beetje warm.

‘Ik ben Layla,’ zegt Layla opgewekt. ‘En dit is Floor, mijn beste vriendin.’

Ze kijkt Floor aarzelend aan. ‘Tja, wat zullen we nu doen? Als we niet kunnen zwemmen...’

‘We kunnen even in het tienerhok gaan kijken?’ stelt Floor voor. ‘Dat zag ik ook op het bord staan.’

Layla hijst haar tas weer op haar schouder. ‘Oké, laten we dat dan maar doen.’

‘Wij gaan wel mee,’ zegt Nikki. ‘Misschien valt daar wél iets te beleven!’

Even later staan Floor en Layla samen met Nikki en Jesper in een zaaltje met knalblauwe muren. Het is er nog warmer dan buiten, en er staat harde muziek op. In een hoek liggen een paar zitkussens, waar twee jongetjes van een jaar of zes een hut van proberen te bouwen. In het midden van de ruimte staat een tafel met kleurplaten en potten potloden, en op een van de muren wordt een tekenfilm geprojecteerd.

Op een andere muur hangt een overzicht van alle activiteiten die gepland staan. Knutselen, jeu de boules, kidsdance in de kinderdisco...

‘Noemen ze dit het tienerhonk?’ Jesper trekt zijn wenkbrauwen op. ‘Het is meer een soort kleuterclub!’

Nikki schudt haar hoofd. ‘Hier hoeven we niet meer te komen...’

Layla kreunt. ‘Deze vakantie wordt een ramp.’

‘Misschien is de rest van het park wél leuk,’ probeert Floor nog, maar Jesper schudt zijn hoofd.

‘We zijn het hele park al doorgelopen. Er is verder niets, alleen een paar speeltuintjes. Mijn ouders hebben allemaal wandeltochten gepland, en wij zouden dan lekker kunnen zwemmen. Maar dat zit er dus niet in!’

‘Zo zit het bij ons ook,’ zegt Layla. ‘Mijn ouders maken er ook een wandelvakantie van...’

Een beetje somber lopen ze het tienerhonk weer uit.

‘Laten we maar weer naar het huisje gaan,’ zegt Layla somber. ‘Dan ga ik dáár wel onder een koude douche staan om af te koelen.’

‘Nou, fijne vakantie dan maar,’ zegt Jesper. Hij trekt een gek gezicht. ‘Misschien tot morgen bij de knutselclub?’

‘Ja, leuk,’ zegt Floor grinnikend. ‘Lekker knippen en plakken!’

‘Nee joh,’ zegt Nikki. ‘Morgen is die storing heus wel weer verholpen. Je zei toch dat er een monteur was? We zien jullie vast nog wel bij het zwembad!’

Teleurgesteld lopen Floor en Layla terug naar het vakantiehuisje.

‘Nikki heeft gelijk,’ zegt Floor. ‘Het zwembad is morgen wel weer open.’

‘Ik hoop het...’ zegt Layla.

Maar die middag krijgt Layla’s moeder een vervelend telefoontje.

‘Dat was de receptie,’ zegt ze, als ze heeft opgehangen. ‘Er is een probleem met een van de pompen in het zwembad. Het waterzuiveringssysteem werkt niet goed, dus er mag niet in gezwommen worden. De storing gaat nog een paar dagen duren.’

Layla slaat haar hand tegen haar voorhoofd. ‘Een paar dágen?!’

Haar moeder knikt. ‘Heel vervelend. De receptionist zei dat de monteur een bepaald onderdeel nodig heeft, maar dat schijnt nogal een lange levertijd te hebben. Ze waren nu alle gasten aan het bellen om het te vertellen.’

Layla en Floor kijken elkaar treurig aan.

‘Gelukkig hebben jullie leuke boeken mee, toch?’ probeert Layla’s moeder hen op te vrolijken. ‘Jullie kunnen lekker lezen in de tuin. En jullie mogen natuurlijk ook met ons mee wandelen!’

Layla en Floor zitten tegenover elkaar in de tuinstoelen.

‘Lekker lezen...’ mompelt Layla knorrig. ‘Ik wil best lezen, maar dan wel graag aan het zwembad. Na ieder hoofdstuk wil ik het water in kunnen duiken!’

Floor knikt. Ze denkt er precies zo over!

‘Wat nu?’ vraagt Layla zich hardop af. ‘Ik heb écht geen zin om mee te gaan wandelen. Het is veel te heet!’

Floor bijt op haar lip. Wandelen kan af en toe best leuk zijn, maar

ze had zich juist zo verheugd op lekker zwemmen met haar vriendin. Hoe cool was het geweest als ze vanmiddag gewoon samen met Nikki en Jesper rond het zwembad hadden kunnen hangen?!

Lekker dobberen in het water... Van de waterglijbaan, misschien wel samen met Jesper...

Ze heeft het niet tegen Layla gezegd, maar stiekem vond ze Jesper wel héél erg leuk...

‘Wat een tegenvaller,’ verzucht Layla. ‘Eerst dit krakkemikkige huisje, en nu het zwembad. En dan te bedenken dat we thuis gewoon een opblaaszwembad in de schuur hebben liggen. We hadden net zo goed thuis kunnen blijven. Dan hadden we tenminste nog iets van verkoeling gehad!’

‘Dát is het!’ roept Floor uit. ‘Kunnen we hier geen opblaaszwembad in de tuin zetten?’

Even is het stil, en dan knikt Layla enthousiast.

‘Je bent geniaal! Ik ga het direct aan mijn ouders vragen.’ Ze springt overeind en haast zich naar de keuken, waar haar vader net een paar toastjes staat te smeren.

In een mum van tijd is ze terug. ‘We mogen een opblaaszwembad kopen!’ Ze wappert met een paar geldbriefjes. ‘Dit mag helemaal op, want mijn ouders krijgen wat geld terug van het vakantiepark vanwege het gesloten zwembad.’

‘Yes!’ roept Floor stralend. ‘Dan komt het wel goed met onze vakantie!’

De volgende ochtend lopen Layla en Floor samen door de winkelstraat van het dorpje vlak bij het vakantiepark.

Floor trekt een houten bolderkar achter zich aan die ze gratis konden lenen bij de receptie. Hij zit al helemaal vol spullen. Een opblaaszwembad voor zes personen met een handige pomp om hem op te blazen. Een opblaasdonut, gekleurde vlaggetjes, vrolijke papieren bekers en bordjes...

‘Nu hebben we alles wel,’ zegt Layla tevreden. ‘Als we een beetje opschieten, kunnen we voor de middag in ons eigen zwembad liggen!’

Twee uur later heeft de tuin van het vakantiehuisje een ware metamorfose ondergaan. Layla’s vader heeft geholpen met het opblazen en het vullen van het zwembad. Tussen de parasol en het vakantiehuisje hangen de gekleurde vlaggetjes. Ze wapperen vrolijk in de wind.

Op de tuintafel staat de limonadetap, gevuld met limonade en heel veel ijsklontjes.

‘Eigenlijk zou er een bord in de tuin moeten staan,’ zegt Layla tevreden. ‘HET MINIZWEMPARADIJS VAN FLOOR EN LAYLA.’

Floor rolt haar handdoek uit op een van de ligstoelen. Op een bijzettafeltje ligt een stapel *Tina’s* die ze van huis heeft meegenomen.

‘Ik denk dat heel wat vakantiegangers jaloers zijn op jullie,’ zegt Layla’s moeder. ‘Fijn dat jullie zo’n goede oplossing hebben bedacht. Nu hoeven wij ons ook niet vervelend te voelen als wij vandaag gaan wandelen terwijl jullie bij het huisje blijven.’

‘Nee hoor,’ zegt Layla. ‘Wij redden ons wel. Enne... Zag ik nu goed dat er ijsjes in de vriezer lagen?’

Layla’s moeder grinnikt. ‘Dat klopt. Maar hou wel wat over voor pap en mij!’

‘Dit is toch top?’ roept Layla uit, terwijl ze op haar rug in het zwembad poedelt. ‘Het water is echt lekker. Het warmt supersnel op in de zon. Jammer dat we niet weten in welk huisje Jesper en Nikki zitten... Ze hadden hier ook wel bij gekund.’

Floors hart maakt een sprongetje. Dat was natuurlijk allang door haar hoofd geschoten...

‘Wat vond jij eigenlijk van die Jesper?’ vraagt Layla. Ze kijkt haar vriendin oplettend aan.

‘Wel aardig,’ zegt Floor zo luchtig mogelijk.

‘Jájá,’ zegt Layla grinnikend. ‘Alleen maar aardig? Je werd helemaal rood toen hij naar je knipoogde. Dat zag ik heus wel.’

Floor steekt haar tong uit. ‘Oké, ik vond hem erg leuk. En grappig.’

Layla grijnst. ‘Dan moeten we zéker zorgen dat Jesper en Nikki hierheen komen. Maar hoe vinden we ze? We weten niet in welk huisje ze zitten. Zouden we het bij de receptie kunnen vragen?’

Floor schudt haar hoofd. ‘Dat mogen ze vast niet aan ons vertellen.’

Layla knikt. ‘Ik denk dat je gelijk hebt. Maar ja, wat moeten we dan? We kunnen ze moeilijk gaan zoeken. Het park is megagroot.’

Even is het stil.

‘Wacht eens,’ zegt Layla. ‘Ik heb een ander idee... Kom mee!’

Een paar minuten later staan Floor en Layla in hun slaapkamer.

‘Eens kijken...’ zegt Layla. ‘Wat kunnen we gebruiken?’ Dan pakt ze haar toilettasje en schudt het leeg op haar bed. ‘Dit is wel goed. Hebben we ergens een wit papiertje?’

‘Ik heb een opschrijfboekje in mijn tas zitten.’ Floor pakt het boekje, scheurt er een blaadje uit en geeft het aan Layla. Dan grabbelt ze nog een pen uit de tas.

Met grote letters schrijft Layla iets op het briefje.

HOI NIKKI EN JESPER,
WIJ REDDEN DE VAKANTIE!
KOM NAAR ONS MINIZWEMPARADIJS BIJ HUISJE 105!
GROETJES VAN FLOOR EN LAYLA

Dan propt ze het briefje in het toilettasje. ‘Kom op, we gaan meteen!’

Niet veel later staan Floor en Layla samen voor de grote balie van de receptie.

‘Dit toilettasje heeft een van de gasten verloren,’ zegt Layla. ‘Vlak bij de ingang van het zwembad. Het is van een meisje dat Nikki heet. Ze had een grote strandtas mee, en daar viel het uit. We riepen haar nog, maar ze hoorde ons niet meer. Voor we het wisten, was ze al weg. We weten niet in welk huisje ze zit. Misschien kunt u het opzoeken? Haar broer heet Jesper.’

De receptionist lacht vriendelijk. ‘Wat aardig van jullie! Ik kijk meteen even.’ Ze typt iets in op haar computer en tuurt naar het scherm. ‘Ja hoor, dat kan niet missen. Ik heb haar gevonden. Laat het tasje maar hier. Ik zal zorgen dat ze het terugkrijgt. Ik ga meteen even bellen.’

‘Heel graag,’ zegt Layla. ‘En zegt u maar dat Layla en Floor het gevonden hebben.’

Tevreden lopen de meiden terug naar het vakantiehuisje.

‘En nu?’ vraagt Floor.

‘Nu gaan we weer plonzen! En dan wachten we wel af of ze komen...’

En ja hoor, Floor en Layla liggen nog maar net in hun opblaaszwembad, als twee bekende gezichten boven de bloemstruiken verschijnen.

‘Hallo daar,’ zegt Jesper met een brede lach op zijn gezicht. ‘Is hier het minizwemparadijs? Jullie hebben het goed voor elkaar!’

Floor wordt een beetje rood als haar ogen die van Jesper ontmoeten.

Nikki zwaait met het toilettasje. ‘Wat een geniaal idee om het briefje hierin te verstoppert! Ik snapte er niets van toen mijn moeder zei dat de receptie had gebeld dat ik een tasje was verloren voor het zwembad. Maar toen ze jullie namen noemde, ben ik toch maar even gaan kijken voor de zekerheid.’

‘Dat hoopten we al...’ zegt Layla. ‘Kom en neem snel een duik!’

Jesper aarzelt even. ‘Vinden je ouders dat wel goed?’

‘Tuurlijk,’ zegt Layla opgewekt. ‘Ik zal ze voor de zekerheid even appen, maar ik weet zeker dat ze het prima vinden...’

‘In dat geval...’ Jesper trekt zijn shirt uit. ‘Dan spring ik er graag bij!’

Het is een tijdje later.

Jesper en Floor zitten naast elkaar in het opblaaszwembad. Ze praten honderduit. Over school, over hun huisdieren, over series die ze allebei hebben gezien... Het is supergezellig. Floor straalt ervan, en ook Jesper heeft het duidelijk naar zijn zin.

Nikki zit op een van de ligstoelen en lakt haar teennagels knalroze met Layla's nagellak, terwijl Layla al neuriënd limonade tapt in een bekertje.

Op de achtergrond klinkt zacht zomerse muziek uit Layla's telefoon, die op de tuintafel ligt.

Ping.

'Mijn moeder appt,' zegt Layla. Ze fronst haar wenkbrauwen terwijl ze het berichtje voorleest. 'De receptie heeft weer gebeld. Huh, wat gek... De storing in het zwembad is al verholpen. Blijkbaar hebben ze dat onderdeel toch nog ergens kunnen vinden. Het is weer open!' Ze kijkt op van haar telefoon.

'Nu al?' vraagt Floor. Ze hoort zelf hoe teleurgesteld het klinkt. Juist nu ze zo leuk aan het kletsen is met Jesper!

'Als jullie nu liever naar het zwembad gaan...' Layla kijkt Jesper en Nikki aarzelend aan.

Nikki haalt haar schouders op. 'Ik zit hier prima, hoor! En trouwens, mijn nagellak is ook nog niet droog.'

Jesper kijkt naar Floor. 'Het maakt mij niet uit waar we zwemmen. Als we maar met z'n vieren gaan, toch?'

Floor knikt. 'Vind ik ook.'

Nikki denkt even na. 'We kunnen het ook afwisselen. De ene keer het grote zwembad, en de andere keer het minizwemparadijs.'

'Ik vind het helemaal goed!' Jesper lacht naar Floor. 'Dan gaan we morgen samen van de waterglijbaan. Als je durft, tenminste... Ik hou je hand wel vast.'

Floor krijgt weer een kleur, en Layla geeft haar een plagerige knip-oog.

'Mooi,' zegt Layla dan. 'Dat is afgesproken. Ik zeg: tijd voor een ijsje!'

Daar zijn ze het allemaal mee eens.
Floor laat zich achterover in het water zakken.
Eén ding is duidelijk: zwembad of niet...
Dit is nu al de allerleukste vakantie ooit!

Jette Schröder woont met haar man en zoontje in Culemborg. Al van jongs af aan is ze dol op schrijven. Op de middelbare school schreef ze al verhaaltjes, die ze verkocht aan Sesamstraat. Nu schrijft ze verhalenbundels, kinderboeken, en teksten voor tv-programma's zoals Bobo en Schooltv. Dit najaar komt het eerste deel van haar nieuwe serie 'De wensclub' uit waarin twee vriendinnen samen de leukste plannen verzinnen om wensen van mensen uit te laten komen.

 jetteschroder.nl

 [@jette.schroder](https://www.instagram.com/jette.schroder)